

„Mi-aș fi dorit să am mai mult timp! Aș vrea să am speranța libertății, speranța de a-mi revedea familia, dar am ratat această șansă” Acestea sunt printre ultimele cuvinte pe care ziaristul american James Foley le-a spus ca un actor experimentat, obișnuit cu multe roluri în viața petrecută în bună parte pe scenă. Dacă aș fi văzut un film sau o piesă de teatru în care monologul mai sus citat să fie spus de admirabilul James (Jim, cum am auzit-o pe mama lui), aș fi spus și eu ca toată lumea: foarte bună interpretarea!

Numai că nu era o scenă interpretată de un actor...Era o ultimă secvență din viața unui om. Chiar ultima...O răpire urmată de o execuție ca pe vremea Evului Mediu.

Un om care știe că peste câteva secunde va muri tăindu-i-se gâtul cu un cuțit! Un om de 40 de ani care își făcea meseria de reporter de război pentru oamenii care stau la ei acasă și află ultimele știri despre conflictele lumii de la televizor. Unul dintre acei oameni care și-a făcut un țel suprem în a-i informa pe ceilalți oameni despre evoluția evenimentelor din zonele fierbinți ale planetei. Zone fierbinți atât la propriu, cât și la figurat. Când a plecat acolo, nu cred că s-a gândit la faptul că e ultima dată când pleacă undeva. Undeva...nu se știe pe unde. Se știe doar că e o zonă deșertică.

James Foley a spus, cu călăul lângă el:

„Cer prietenilor, familiei și tuturor celor dragi să se ridice împotriva adevăraților criminali ai mei, care sunt membrii guvernului american. Am un mesaj către părinții mei dragi: să aibă demnitate și să nu accepte nicio compensație pentru moartea mea de la acești oameni care au bătut, practic, ultimul cui în coșciugul meu prin recenta campanie aeriană în Irak”

Nu cuvintele americanului sunt impresionante prin mesajul transmis. Impresionant mi s-a părut modul cum au fost spuse. Fără voce tremurândă, clar, răspicat. Așa cum un actor ar fi spus acele cuvinte pe scenă. Probabil că James era unul dintre puținii oameni care nu-și pierd demnitatea în nicio ocazie. Mulți ar fi uitat ceea ce trebuia de spus cu gândul că peste câteva clipe...

O posibilă variantă a stăpânirii de sine a americanului că ar fi fost sub influența unor

James Foley – ultimele clipe

Scris de Horia Picu

Duminică, 24 August 2014 10:28 -

„atenuatori” de simțuri nu cred că e de luat în calcul. Sedativele pot fi anihilate de adrenalina pe care un om o poate produce în situații extreme. Atunci e nevoie de sedative mai puternice, care adorm omul, nu-l fac să fie actor în ultimele clipe ale vieții!

Pentru modul demn în care s-a comportat înaintea anunțatei sale morți, James Foley este un erou! Puțini ca el, e foarte clar...

Respect, James Foley!